

Nom:
Emilia Narbone
Territori originari:
L'Uruguai

D'on ets?

Soc de l'Uruguai, de Montevideo.

Com va ser la teva arribada a Catalunya?

Vaig venir el 2002 amb la meua família: el meu marit i els meus tres fills. El meu marit és fuster i amb el *corralito* a l'Argentina va perdre la feina, ja que també va afectar a l'Uruguai. Llavors ell va trobar feina aquí i vam venir, perquè, tot i que jo era funcionària d'un hospital públic, els diners no arribaven. Al principi va ser complicat aconseguir la documentació, homologar el meu títol...

Per què vas escollir aquesta zona per viure?

Jo visc a Montcada perquè el meu germà hi vivia des del 1999.

Què t'agrada de Ripollet?

El curs passat vam visitar el Molí d'en Rata i va ser una bona excursió, molt interessant. També m'agrada el mercat dels dimecres.

Per què estudies català?

Els cursos bàsics els vaig fer el 2006-2007, i ara fa poc ho vaig reprendre perquè a la feina m'exigeixen el nivell B2 del MECR. De fet, a qui vingui a Catalunya, li recomanaria que comenci a estudiar català abans, encara que sigui en línia. Jo abans de venir només coneixia Joan Manuel Serrat i el pa català.

Quin curs fas de català?

Ara faig Elemental 3, en format semipresencial. Anem a classe un cop per setmana i també practiquem en una plataforma virtual. La professora m'ha ajudat molt amb la part informàtica i a classe parlem molt tots.

Tens algun truc per aprendre català?

Si, miro TV3, llegeixo *La Veu*, de Montcada, i *La Vanguardia* en català, faig activitats de l'app Duolingo... I els meus nets, que el parlen bé, m'ajuden.

És fàcil parlar català al carrer?

No, perquè em veuen i saben que soc sud-americana, i, per tant, d'entrada ja em parlen castellà. Però si jo els dic alguna cosa en català ja me'l parlen. Jo ara demano a la gent (a la fornera, al quiosc, a la feina...) que em parlin català, tot i que a la zona on jo visc hi ha pocs catalanoparlants.

Què en penses, dels catalans?

Els catalans són seriosos però quan ja són amics o coneguts s'obren. Tinc dos amics catalans i hi puc comptar per a tot La societat catalana és bona i oberta.

Hi ha alguna cosa de la societat catalana que t'hagi sorprès?

Sí, al principi em van cridar l'atenció les ciutats grans com Barcelona. També el clima: se m'assecava

Curiositats lingüístiques

Ens dius alguna paraula o expressió típica d'allà?

"Siempre que llovió paró", que vol dir que, quan tens molts problemes, un dia la cosa canvia.

Quina és la teva paraula preferida en català?

Em va fer gràcia l'adjectiu "gras, grassos", que té sentit, perquè es relaciona amb "grasa" (greix) en castellà.

el nas, hi ha més contaminació... A l'Uruguai el clima és més humit. També em va sorprendre que a Catalunya hi ha molta gent de moltes cultures i pobles diferents. Coneixes gent de tot arreu: de l'Índia, del Nepal, de l'Àfrica...

Coneixes les festes i tradicions catalanes?

I tant! Conec els castells, els calçots, la Diada i què es commemora, l'himne d'*Els Segadors*, el menjar... M'he integrat molt aquí, perquè ja des del principi mirava la tele catalana. Per saber coses d'aquí has de mirar la tele d'aquí. Les teles de fora sovint diuen molts disbarats sobre Catalunya i el català.

Què trobes a faltar del teu lloc d'origen?

Al principi trobava molt a faltar la família i l'entorn professional, perquè vaig passar de treballar en un hospital a Montevideo a estar tancada en una casa a Barcelona cuidant una persona gran.

Després ja vaig passar a cuidar nens malalts de càncer en una fundació, i quan vaig tenir el NIE vaig poder començar-me a formar per treballar en geriatría. ■